

Kontrollen med virksomhedernes angivelse af den udleverede mængde afgiftspligtige varer må almindeligvis baseres på oplysninger om de i forbrug tagne råvarer og kendskab til den enkelte virksomheds fremstillingsteknik. Med hensyn til varer, der fremstilles i fryseforme eller lignende, er angivelsen over de udleverede mængder i almindelighed blevet baseret på det kontrollerede rumindhold af de anvendte fryseforme. I paragraffens stk. 3, 1. punktum, er det af praktiske grunde foreslået at give kontrolmyndigheden udtrykkelig hjemmel til at kræve en sådan beregningsmåde anvendt.

Virksomheder, der afsætter varer til forbruger direkte efter aftapning fra fryser og uden egentlig opmåling i litermål — som det er tilfældet med den såkaldte „soft-ice“ — er ikke i stand til at føre noget afsætningsregnskab over den udleverede mængde. Afgiften er derfor blevet beregnet på grundlag af oplysninger om den medgåede isblandings rumfang

tillagt en svulmningsprocent, som er blevet aftalt mellem de enkelte virksomheder og kontrolmyndigheden. Det har imidlertid vist sig umuligt at fastsætte svulmningsprocenter, der for den enkelte virksomhed indebærer en beskatning af den udleverede varemængde helt svarende til literafgiften for andre is-arter, og nogen egentlig hjemmel til at foreskrive afgiftsberegning på grundlag af råvareforbruget med tillæg af svulmning findes ikke i den gældende lov, ved hvis gennemførelse »soft ice« var ukendt. Med formuleringen af paragraffens stk. 3, 2. punktum, har man foreslået loven ændret således, at lovens almindelige bestemmelse om, at afgiften beregnes efter den *udleverede liter*-mængde fraviges for så vidt angår disse varer. På grundlag af det foreliggende har man ment, at en svulmningsprocent på 75 vil give en rimelig beskatningsmæssig ligestilling mellem de omhandlede varer og varer, for hvilke litermængden kan opgøres.